

குமயம்

அமரர் **திரு. ஆரூர் சுதாகரன்** அவர்களின்
விண்ணுலகப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

03.09.2018

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ
சிவமயம்

அமரர்

திரு. ஆனூர் சுதாகர்

அவர்களின்

சிவபதப்பேறு குறித்து வெளியிடப்படும்

நினைவு மலர்

03.09.2018

சமர்ய்பனம்

காரமுத மாதிரியாய்...
கண்ணமுதும் இங்கு,
தீரலையே சோகம்
தவிக்கிறதே நெஞ்சம்
ஆரமுதாய்.... வாய்த்தவரே!
அழுகொளிரும் வெண்ணிலவே!
பாரமதாய் பிரிவை
பகிர்ந்தளித்துப் போனாய்
பூரிப்பைத் தந்தவரே!
சிங்கார நாளிழந்து போனோம்
தூர நீ பறந்ததனால்....
தூழியிலே தவிக்கின்றோம்
ஈரவிழி உந்தனையே
எத்திசையும் தேடிநிற்க,
ஆரமென இம்மலரைத்
தருகின்றோம் உன்னடிக்கு....

குடும்பத்தினர்

அன்னை மடியில்
22.02.1966

அம்பிகை அடியில்
04.08.2018

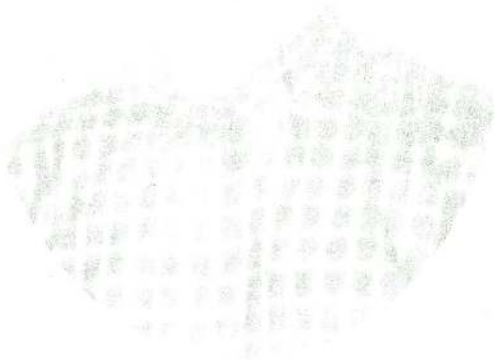
அமரர்

திரு. ஆனான் சுதாகரன்

அவர்கள்

திதி வெண்பா

ஆண்டது விளம்பியில் ஆன ஆடியில்
புண்டநாள் பத்தொன்பது ஆங்கில நாலு
தேய்பிறையாம் அஷ்டமித் திதியில் கனிஷ்ட
சேய்இவன் உடல்கொடுத்து உடனானான்.

മിസ്റ്റർ സെബാസ്റ്റ്യൻ
റോഡ് 40

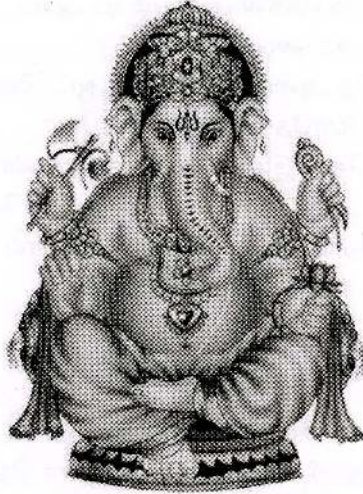
മിസ്റ്റർ സെബാസ്റ്റ്യൻ
റോഡ് 40

മിസ്റ്റർ

മിസ്റ്റർ സെബാസ്റ്റ്യൻ
റോഡ് 40
മിസ്റ്റർ സെബാസ്റ്റ്യൻ
റോഡ് 40
മിസ്റ്റർ സെബാസ്റ്റ്യൻ
റോഡ് 40

வ
சீவமயம்

பஞ்சபுராணம்

நிருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையும் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்து உன்றன்நாமம் பயின்றேன் உனதருளால்
திருவாய் பொலியச் சிவாய நம என்று நீறு அணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீ பாதிரிப் புலியூர் அரனே.

திருவாசகம்

அன்றே எந்தன் ஆவியும் உடலும்
உடமை எல்லாமும்
குன்றே அனையாய் எனைஆட் கொண்ட
போதே கொண்டிலையோ
இன்றோர் இடையூறு எனக்கு உண்டோ
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்
நானே இதற்கு நாயகமே.

திருவிசைப்பா

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக்கண் ணுடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறணி சடையெம் மற்புதக் கூத்தா
வம்பொன்செ யம்பலத் தரசே
ஏறணி கொடியெம் மீசனே யுன்னைத்
தொண்டனே னிசையுமா றிசையே.

திருப்பல்லாண்டு

சொல்லாண்ட சுருதிப்பொருள் சோதித்த
தூய்மனத் தொண்டருள்வீர்
சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சிலதேவர்
சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்ட கனகத் திரள் மேரு
விடங்கள் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரியபுராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டுநான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவா! நீஆடும் போதுன் அடியின் கீழிருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

துள்ளுமத வேட்கைக்	கணையாலே
தொல்லை நெடுநீலக்	கடலாலே
மெள்ளவரு சோலைக்	குயிலாலே
மெய்யுருகு மாணைத்	தழுவாயே
தெள்ளுதமிழ் பாடத்	தெளிவோனே
செய்ய குமரசேத்	திறலோனே
வள்ளல்தொழு ஞானக்	கழலோனே
வள்ளிமண வாள்பு	பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

திருச்சிற்றமபலம்

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

குறள் வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம் போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக்
கதித்து ஓங்கும் நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

காப்பு

அமரர் இடர்தீர் அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்ட்டியை நோக்க சரவணபவனார்
சிஷ்ட்டருக் குதவும்செங்கதிர் வேலோன்
பாதமிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாட சிண்கிணி யாட
மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வாகனனார்
கையில் வேலால் எனைக் காக்கவென்று வந்து
வர வர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திர முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக

ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரஹணபவனார் சடுதியில் வருக
 ரஹண பவச ரரரர ரரர
 ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விண்பவ சரஹண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
 வசர ஹணப வருக வருக
 அசுரர் குடிக்கெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டா யுதம் பாச அங்குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன்வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன்செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிர் ஐயும் கிலியும்
 கிலியும் செளவும் கிளரொளி ஐயும்
 நிலை பெற் றென்முன் நித்தம் ஒளிரும்
 சண்முகம் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம் சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல் பூஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழகுடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந்தாளும்

திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுகு டங்கு டங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்து தவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா வினோதனென்று
 உந்திரு வடியை உருதி யென்றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என் உயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 சுதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னமிரண்டும் சுதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் சுமுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்த வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க

அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாண் ஆம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண்குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியிணை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கையிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கையிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை ஆக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனை வேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனக வேல் காக்க
 வரும் பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அறையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்

பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக்கலங்கிட
 இரிசிக் காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லினும் இருட்டினும் எதிர்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடனே வரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பாவைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பலகலசத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டியச் செருக்கும் ஓட்டியப் பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 கால தூதாள் எனைக்கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டலறி மதிக்கெட்டோட
 படியினில் முட்ட பாசக்க யிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறிய
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்குச் சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடு விடு வேலை வெருண்டது வோட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்

எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோட
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிருதி
 பக்கப் பிளவை படர் தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருஅரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் எந்தனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீ எனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்கு உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன் திருநாமம்
 சரஹண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவம்ஒளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனே
 இடும்பனை ஏற்ற இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யான் உனைப் பாட

எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் இரக்ஷி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்த மெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத்துவசம்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்தால்
 பெற்றவன் நீ குரு பொறுப்பது உன் கடன்
 பெற்றவள்குறமகள் பெற்றவளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீது உன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள் செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடன்ஒரு நினைவது வாகி
 கந்தர் சஷ்டிக் கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயலது அருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்

நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டா வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாற் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப் பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாசக்
 சூரபத்மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்த தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கு ஓரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலர் அடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரஹண பவ ஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

கந்தர் சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று.

தீருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வாகழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்யம்மறந்து

போதார் அமளியின் மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாள் என்னே யென்னே

ஈதே எந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

1

பாசம்பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்

பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்

சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்

கூசுமலாப் பாதந் தந்தருள வந்தருந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்

ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்.

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தனா னந்தன் அமுதன் என் றள்ளுறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் ஈசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொடும்ருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக்கசிந்துள்ளம்
 உண்ணைக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலுறு தேன்வாய்ப் படிற் கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்று
 ஒலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 5

மாணேநீ நென்னலை நாளைவந்துங்களை
 நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போனதிசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். 6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாவென் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந்துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய். 9

பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்தன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகள்
 ஏதவன் ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம் பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயா நீஆட் கொண்ட ருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்த்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்

தீர்த்தனற் றில்லைச் சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்

கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும்

காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி

வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்

ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டார்ப்பப்

பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்

ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

12

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்

அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்

தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்

எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த

பொங்கு மடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்

சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்

கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல் பொங்கப்

பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்

கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்

சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி

வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்

சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத்தார்பாடி

ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்

பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்

பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்.

14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால்ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்

தான்பணியாள்

பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும்

வித்தகர்தாள்

வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந்த தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடி யோங்குட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமாணைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடே லோ ரெம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்
 றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி ரெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றி யெல்லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடே லோ ரெம்பாவாய். 20

சகலகலாவல்லி மாலை

சரஸ்வதி துதி

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என்னுள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

1. வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளை யுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ
சக மேழுமளித்
துண்டா நுறங்க வொழித்தான் பித்தாக
வுண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவை கொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.
2. நாடும் பொருட் சுவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்று மைம்பாற்
காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

3. அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ் தெள்ளமு
தார்ந்துன் னருட் கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே.

4. தூக்கும் பனுவற்றுறை தோய்ந்த
கல்வியும் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.

5. பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
நெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன் செந்
நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவி சொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

6. பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங்
கனலும் வெங் காலுமன்பர்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

7. பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்கா
யுளங் கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத் தமிழ்த் தீம்பா
லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
சகல கலாவல்லியே.
8. சொல்விற்பனமு மவதானமுங்
கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்வாய்
நளி னாசனஞ் சேர்
செல்விக் கரிதன் றொருகால
முஞ்சிதை யாமை நல்கும்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே
சகல கலாவல்லியே.
9. சொற்கும் பொருட்கு முயிராம் மெய்ஞ்
ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நிண்ணை நினைப்பவர் யார்
நிலத்தோய் புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம் புயத்தாளே
சகல கலாவல்லியே.
10. மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண்ட ளாவிற்பணியச் செய்வாய்
படைப்போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும்
விளம்பி லுன்போல்
கண்கண்ட தெய்வமுளதோ
சகல கலாவல்லியே.

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
பொன் அரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
வண்ண மருங்கில் வளர்ந்தது அழகு எறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும் பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடி கொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நால் இரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியும்
திரண்ட முப்புரிநூல் திகழொளி மார்ப்பும்
சொற்பதம் கடந்த தூரிய மெய்ஞ்ஞான
அற்புதம் ஈன்ற கற்பகக் களிறே !
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன !
இப்பொழுதென்னை ஆட்கொள் வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந்தருளி
மாயாப்பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதல் ஐந்தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புருந்து
குருவடிவாகிக் குவலயம் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறம் இது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக்கருவிக்
கோடாயுதத்தால் கொடுவினை களைந்தே

உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி,
 ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலம் ஒரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
 மலம் ஒரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி
 ஆறாதாரத்து அங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே,
 இடைபிங்களையின் எழுத்தறிவித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமும் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழுபாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
 குண்டலி அதனில் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து,
 மூலாதாரத்தின் மூண்டெழுகனலைக்
 காலால் எழுப்பும் கருத்தறிவித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
 இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டிச்
 சண்முக தூலமும் சதுர்முக ஆக்கமும்
 எண்முகம் ஆக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப்படுத்திக்
 கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து

முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள் வெளி இரண்டு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத் தழுத்தி என்செவியில்
 எல்லை இல்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள் வழிகாட்டிச்
 சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
 சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவிற்கணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறிவித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக ! விநாயக ! விரைகழல் சரணே.

**அமரர் திரு. ஆரூரன் சுதாகரன் அவர்களின்
வாழ்க்கை வரலாறு
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து**

யாழ்ப்பாணம், மானிப்பாயைச் சேர்ந்த ஆரூரன் பருத்தித்துறை வியாபாரிமூலையைச் சேர்ந்த (காலம்சென்ற) ருக்மணி தம்பதிகளின் கனிஷ்ட புத்திரனாய் 22.02.1966இல் மட்டக்களப்பில் சுதாகரன் பிறந்தார். ரகுராம், நிர்மலன் ஆகிய சகோதரர்களுக்கும் உமா, உஷா ஆகிய சகோதரிகளுக்கும் தம்பியாக இவர் பிறந்த போது இந்தக் கடைக்குட்டி மகன், அனைவரதும் - குறிப்பாக அம்மாவின் செல்லப்பிள்ளையாக இனிதே வளர்ந்தார். ஆரம்பக் கல்வியை அம்பாறை தமிழ்க்கலவன் பாடசாலையில் பயின்றார்.

அன்னாருடைய குடும்பம் யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது சுதாகரனுக்குப் பன்னிரண்டு வயது. யாழ். மத்திய கல்லூரியின் மாணவனாய்க் கல்விப் பொதுத் தராதரம் வரை கல்வி பயின்றார். கல்லூரித் தோழர்களின் இனிய நண்பனாய், கிரிக்கெட் விளையாட்டில் வித்தகனாய், அழகும் கம்பீரமும் கொண்ட இளைஞனாய், அம்மாவின் செல்லப் பிள்ளையாகச் சுதாகரனுடைய வாழ்க்கையின் முதல் பதினேழு வருடங்கள் கடந்தபோயின. துரதிஷ்டவசமாக நாட்டுச்சூழ்நிலை இறுக்கமடைந்த போது யாழ்ப்பாண இளைஞர்களைக் குறிவைத்து இராணுவக் கெடுபிடிகள் ஆரம்பமாகின. நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட, இவரது மாமனார் எடுத்த முயற்சி யினால் பிரான்ஸ் நாட்டை நோக்கிப் பயணமானார்.

பிரான்சிலும், பின்னர் லண்டனிலுமாய்க் கழித்த அடுத்த பதினேழு வருடங்கள் ஒரு இளைஞனாய் அனைவரிடத்திலும் நன்மதிப்புப் பெற்றுக் கொண்ட மனிதர் அவர். யாராயிருந்தாலும் அவர்கள் வயிராற உணவுண்டு பசியில்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கின்ற உயர்ந்த குணம்கொண்ட சுதாகரனுடைய இந்தப் பண்பு பற்றி அனைவரும் குறிப்பாக அவரது நண்பர்கள் குறிப்பிடத் தவறியதில்லை. அவரது பெருமைக்கு மேலும் பலம் சேர்க்கும் ஒரு விடயம் இது என்றால் அது மிகையல்ல. இவ்வாறு, அனைவரையும் அரவணைத்து அன்போடு வாழ்ந்திருந்த சுதாகரனது வாழ்க்கையில் திருமணம் என்ற இனிய பந்தம் இணைந்து கொண்டது.

யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த (காலம் சென்ற) சுப்பிரமணியம் அத்துவிதானந்தன், சாவித்திரி தம்பதிகளின் புதல்வி தாரணியை 31.03.2001இல் வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்றுக் கொண்டார். அன்றுமுதல் தாரணியின் குடும்பம் தன் குடும்பமே என்றெண்ணி, ஒரு மகன் ஸ்தானத்தில் இருந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய அனைத்துத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து பெருந்தன்மைக்குரிய மனிதர் சுதாகரன்.

ஒரு பொறுப்புள்ள குடும்பத்தலைவனாய் கடினமாய் உழைத்து இல்லறத்தை நல்லறமாக்கினார். இனிதே நகர்ந்த இல்லற வாழ்க்கையின் முத்துக்களான மகன் ருக்ஷினும், அடுத்து மகள் சுரேக்காவும் பிறந்தார்கள். பிள்ளைகளிடம் அவர் வைத்திருந்த பாசம் ஈடிணை யற்றது. குழந்தைப் பருவத்தில் ஒரு தாயாய் அவர்களை நீராட்டிச் சீராட்டி வளர்த்ததிலிருந்து, வளர்ந்த பின் அவர்களுக்குப் பிடித்த உணவு வகைகளைத் தன் கையாலேயே விதம்விதமாகச் சமைத்து கொடுத்துப் பிள்ளைகள் சாப்பிடுவதை மகிழ்ச்சியோடு பார்த்து ரசித்தது வரை, தன் செல்வங்கள் மீது அவர் காட்டிய அன்பும் அக்கறையும், அவர்களிடம் அவர் தன் உயிரையே வைத்திருந்த ஒரு ஆதர்ச தந்தை என்பதற்குச் சான்று பகரும். தன் பிள்ளைகளிடம் மட்டுமல்ல. தனது சகோதர சகோதரிகளின் பிள்ளைகளிடமும் ஒரு சித்தப்பாவாய், ஒரு மாமாவாய் அவர் காட்டிய பாசமும் கரிசனையும் அலாதி யானவை.

நல்ல மனிதர்களைக் கடவுள் விரைவில் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொள்வார் என்ற கூற்றுக்கமைய, சுதாகரனுடைய இல்லற வாழ்க்கை அதன் பதினேழு வருடங்களைத் தாண்டிய நிலையில், இறைவன் அவரைத் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டான்.

அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடைவதாக!

ஓம் சாந்த் சாந்த் சாந்த்.

தந்தையின் அஞ்சல்

எம் எல்லோரையும் ஆறாத்துயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு மீளாத்துயரில் கொண்ட எனது இளையமகன் எம்மை விட்டுப் பிரிந்துவிட்ட போதிலும், அவரது நினைவுகள் என்னை விட்டு ஒரு பொழுதும் அகலாது. சுதாவின் ஆசைப்பிணைப்பு இனிமேல் எனக்கோ, அவருடைய அன்பு மனைவிக்கோ, பிள்ளைகளுக்கோ கிடைக்காது. அதனால் அவரின் பிரிவுத்துயரத்தை எம்மால் எந்தக் காலத்திலும் மறந்துவிடமுடியாது. நாம் சிறகிழந்த பறவை போல் துன்பத்துயரத்தில் துடிதுடித்துத் தவிக்கிறோம்.

எமது உணர்வோடு கலந்து அன்போடு வாழ்ந்து, மனைவிக்கு உயிரான கணவராக, பிள்ளைகளுக்கு அன்பான தந்தையாக, பாசமிகு மாமாவாக, இனிய சித்தப்பாவாக, அன்புச்சகோதரனாக, நேசமான நண்பனாக, சுற்றத் தோடு வாழ்ந்து இன்று அமரர் ஆகிவிட்ட சுதாவின் ஜனனமும் மறைவும், பிரிவும் இயற்கை வகுத்த நியதி என்றாலும்; இன்பமும் துன்பமும் எமது வாழ்வின் மேடையேறும் நாடகமானாலும் அவரைப் பார்த்துப் பழகிய கண்களும், பேசிப்பழகிய வாயும், கேட்டு மகிழ்ந்த செவிகளும் அவருடைய பிரிவுத்துயரால் பரிதவிக்கின்றதே சுதா...!

காலங்கள் கரைந்தாலும் காட்சிகள் மறைந்தாலும் நீ எம்மீது காட்டிய அன்பும், உன் களங்கமில்லாத புன்னகையும், நீ பேசிய வார்த்தைகளும் என்றும் எம் மனதை விட்டு அகலாது. இன்று நிழலாகிவிட்ட உன் நினைவலைகள் எம் நெஞ்சில் நிழலாக வந்து பேரலையாக மோத, எழில்பாடும் உன் இனிய பண்பை, பாசத்தை, பணிவை கடந்த காலங்களில் நீ ஆற்றிய அளப்பரிய பணியை என்றென்றும் மறந்துவிட முடியாது. எம் உயிர் உள்ளவரை உன் நினைவுகள் எம்முடன் வாழும்.

எங்கள் கண்களில் கண்ணீர் வற்றவில்லை. உனது பாச நினைவில் நாம் சதா ஏங்கித் தவிக்க, நீ இவ்வுலக வாழ்வில் உன் பணி முடிந்து விட்டதாக எண்ணி இறைவனடியைத் தேடிக்கொண்டாயோ?

சுதாவின் ஆத்மா அந்த அரண்மனில் அமைத்யைப் பறார்த்தப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!!!

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அன்புடன்
ஐயா ஆருரன்.

சுதா னர் - 27

என்றும் சீரம் தாழ்த்தி

2004 ஆம் ஆண்டு ஆறு மாத விசாவில் நான் லண்டன் வந்திருந்தேன். நிறை கர்ப்பிணியாயிருந்த எனது மகள் தாரணி உட்படப் பலர் என்னை வரவேற்பதற்காக விமான நிலையம் வந்திருந்தனர். அவர்களுள், உயரமாய், கம்பீரமாய், சாந்தமான முகத்துடனும் இனிய புன்சிரிப்புடனும் “அம்மா வாங்கோ” என்று என்னை வரவேற்றார் சுதா. மருமகனாய் அல்ல... ஒரு மகனாகவே நான் நினைத்திருந்த சுதாவின் குரலைத் தொலைபேசி ஊடாக மட்டுமே அதுவரை கேட்டிருந்த நான், அன்று அந்த மென்மையான பேச்சின் சொந்தக்காரனாய் அவரை நேரில் காண நேர்ந்தபோது உளம் நிறைந்தேன்.

சுதாவிடம் காணப்பட்ட சிறந்த பண்புகளின் உச்சம் அவருடைய உபசரிக்கும் குணம்; யார் வந்தாலும் எந்த நேரத்தில் வந்தாலும் அவர்களுக்குப் பிடித்த உணவை தன் கையால் பரிமாறுகின்ற அந்த விருந்தோம்பல் பண்பு அத்தனை நெஞ்சங்களினதும் வாழ்த்துக்களாய் அவருடைய குடும்பத்தை ஆசீர்வதித்து வாழவைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

எனது பேத்தி பிறந்த போது மகளுக்குரிய பத்திய உணவை நான் தயாரிப்பதற்கு சுதா மிகவும் உதவியாக இருப்பார். சில கறிகளை தன் கையாலேயே அவளுக்கெனச் சமைத்துக்கொடுப்பார். அந்த நாட்களில் எனது கந்தசஷ்டி விரதம் வந்தது. இரவில் மட்டும் சாப்பிடும் விரதம். மாலையில், பத்தியச்சமையல் யாவும் முடிவடைய “அம்மா... நீங்கள் போய்க் குளிச்சுச் சாமி கும்பிட்டு வாங்கோ” என்று சுதா சொல்வார். கந்தசஷ்டி கவசம் படித்து நான் கீழே இறங்கி வரும் போது, சுதாவின் கைப்பக்குவத்தில் கவையான கறியும் சோறும் எனக்காகக் காத்திருக்கும். ஒரு தாயாய் அந்த அன்பு மகனை வாழ்த்தி ஆசீர்வதித்தபடி அன்றைய எனது விரதம் நிறைவுறும். விரதத்துக்கு மட்டுமல்ல.. நான் அசைவம் சாப்பிடுவதில்லை என்பதால் என்றுமே கரிசனையோடு எனக்காகச் சைவ உணவு தயார் செய்து தர சுதா தவறியதேயில்லை.

அன்பு காட்டிய அந்த நெஞ்சம், ‘அனைத்துக்கும் நானிருக்கிறேன்’ என்று எனது குடும்பத்தையும் தனது குடும்பமாய் நினைத்து ஆதரவு

தந்த அந்தக்கைகள், இன்று அசைவற்று ஓய்ந்துபோய் எமையெல்லாம் ஆறாத்துயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்ட துர்ப்பாக்கியம் ஏன் நிகழ்ந்தது ஆண்டவனே?

பிள்ளைகளைத் தன் உயிராய் நினைத்து அவர்களிடம் சுதாவைத்திருந்த அளப்பரிய பாசம், தன் பிள்ளைகள் மட்டுமன்றி எல்லாக் குழந்தைகள் மீதும் அவர் காட்டுகின்ற பாசம் ஆத்மார்த்தமான அன்பின் ஒரு உயர்ந்த பரிமாணமே என்றால் அது மிகையல்ல.

ஆசையோடு சுதா வளர்க்கின்ற மீன்கள், சற்றுத் தூரத்தில் சுதா வருகின்ற போதே தொட்டிக்குள் நிகழ்த்துகின்ற அசைவும், துள்ளலும் பிரத்தியேகமானவை. வேறு யார் வந்தாலும் காட்டாத அந்த மாற்றத்தை அவருக்கு மட்டுமே காட்டுகின்ற மீன்கள் தங்கள் எஜமானன் எங்கே என்று தேடித் தவித்துச் சோர்வுடன் அசைகின்றன. அவருக்குப் பிரியமான வீட்டின் தோட்டத்தில் இதழ் விரித்து நிற்கும் ரோஜாச் செடிகளும், காய்த்துக் குலுங்கும் அப்பிள் மரமும், காய்க்கத்தொடங்கி விட்ட தக்காளிச் செடிகளும் சுதாவினது கைகளின் ஸ்பரிசம் தேடி மெளனித்துக்கிடக்கின்றன.

“என்ன வேணும்..? என்ன சாப்பிடப்போறியன்?” என்று கேட்டுக் கேட்டுத் தாங்கள் விரும்பியதை எல்லாம் சுவையாகச் சமைத்துக் கொடுக்கின்ற ஆதரவு மிக்க அப்பாவின் வெற்றிடம் கண்டு பிள்ளைகள் இருவரும் கலங்கித் தவிக்கின்றார்கள்.

தான் வண்டி ஓட்டும்போது அருகிலுள்ள இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தபடி கிண்டலடிக்கும் சுதாவின் குரலை ஒரு தரம் - ஒரேயொரு தரம் மறுபடியும் கேட்க மாட்டோமா? என்று பரிதவித்துத் தவிக்கின்றது என் மகளுடைய உடைந்த நெஞ்சம்.

அனைவருக்கும் - அனைத்துக்குமான ஒரே பதில்.

ஒரு மனிதனாய் சுதா செய்திருக்கும் நன்மைகளின் விதை, நிழல் தரும் பெரு விருட்சமாய் விழுதெறிந்து வளர்ந்து குடும்பத்தின் காப்பரணாய் என்றும் நிமிர்ந்து நின்று அவர்களைக் காத்து, நன்மைகள் பல தரும் என்பது தர்மம் கூறும் நியதி.

அந்த நல்ல ஜீவனை என்றும் சீர்தழைத்த வணங்கும் அம்மா.

பெரியப்பா! நீங்கள் எம்முடன்

பெயர் வைத்த பெரியப்பா
எங்கே போனீர்கள்?
என்ன அவசரம்? ஏன்?
இங்கே நாம் தவிக்கிறோம்
நான் உலகுவர ஆசைப்பட்டீர்கள்
நீங்கள் போய்விட்டீர்களே!
இது என்ன நியாயம்?
அழைப்பு வந்ததா?
மறுத்திருக்க வேண்டும்
நேரில் வந்தானா காலன்?
மறுக்க முடியவில்லையா?
புன்னகை முகம் பார்த்தும்
எப்படிக்கூட்டிப் போனான்?
ஆனாலும்
அவனுக்குத் தோல்வி தான்
உடல் மட்டும் கவர்ந்தான்
இதோ...
பெரியப்பா இங்கு தான்
எம்முடன்...
தோன்றாகத் துணையாக
இருக்கிறார்.

-உங்கள் மகன் திலீபன்-

என் சுதா...

இல்லறம் எனும் நல்லற வாழ்க்கையில் நாம் இணைந்து பதினேழு வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. என்னை நீங்கள் எவ்வளவு நேசித்தீர்கள் என்பதை உணர்த்திய தருணங்கள் ஏராளம். எனது குடும்பத்தை உங்கள் குடும்பமாகவே நினைத்து அன்பு காட்டி, பண உதவிகள் செய்து அவர்கள் வளர்ச்சிக்கு உதவினீர்கள்.

பிள்ளைகள் பிறந்தவுடன் நீங்களும் குழந்தையாகவே மாறி அவர்களை நீராட்டி உணவூட்டி வளர்த்தீர்கள். ஒவ்வொரு விடுமுறைக்கும் புதுப்புது இடமாகத் தெரிவு செய்து எங்களை அழைத்துச்சென்று மகிழ்விப்பீர்கள். உங்களின் சமையல் கலை, தோட்டக்கலை, காரோட்டும் திறன் குறித்து நானும் பிள்ளைகளும் வியந்திருக்கின்றோம். ஒரு சின்ன உணவு மீதத்தைக் கூட பறவை களுக்குப் போடும் கருணை உள்ளம் உங்களுடையது.

நல்லவர்களைக் கடவுள் விரைவில் தன்னிடம் எடுத்துக் கொள் வார் என்பதற்கிணங்க உங்களை கடவுள் அழைத்துவிட்டார். உங்கள் உடல் மட்டும் தான் என்னுடன் இல்லை. உங்கள் உயிர் என் உயிர் மூச்சு உள்ளவரை என்னுடனேயே இருக்கும்.

“தாரா நான் இண்டைக்கு வரமாட்டேன்; உமா வீட்டில படுத்திட்டு நாளைக்குத் தான் வருவன்” என நீங்கள் புறப்பட முன் இருமுறை சொன்னது இன்னும் என் காதுகளில் ரீங்காரமிடுகிறது. நீங்கள் சொன்னது போல் வந்துவிட மாட்டீர்களா என மனம் பரிதவிக்கிறது.

நீங்கள் விருப்பப்பட்டது போலவே எங்கள் பிள்ளைகளை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவருவேன்.

உங்கள் நினைவுடன் வாழப்போகும்
-தாரா-

அன்பான ஆசைத் தம்பியே சுதா! நீ எங்கு சென்றாய்?

உன் அன்பான தாரா, ருக்ஷன், சுரேக்கா எமை எல்லாம் தவியாய் தவிக்க விட்டுவிட்டு செல்ல உனக்கு எப்படி மனம் வந்தது? நாங்கள் என்னதான் கூட இருந்து செய்தாலும் உன் பிள்ளைகளுக்கு நீ இருந்து செய்வது போலாகுமா?

உனக்கு எவ்வளவு உடல் இயலாமை இருந்தாலும் அவை எல்லா வற்றையும் வெளிக்காட்டாமல் சகித்துக்கொண்டு நீ அவர்களுக்கு உன்னால் முடியும்வரை வகை வகையாய் சமைத்துக் கொடுத்தாயே! அவர்களுக்கு என்னவெல்லாம் பிடிக்கும் என கதைகள் பல பேசினாயே இனி இவை எல்லாம் யார் செய்வார்?

உலக உதைபந்தாட்டத்தை நீ ரசித்து ரசித்து பார்த்தியே நீ ஆதரித்த பிரான்ஸ் நாடு வெற்றி பெற நீ பட்ட மகிழ்ச்சி அளவில்லாதது. இவை எல்லாம் நேற்றுப்போல் எம் கண்முன்னே வந்து போகிறதே!

ஆஞ்சனேய சாமியைப் பார்க்க என புகையிரதம் ஏறி வந்த நீ தரையில் வீழ்ந்ததும் தான் ஏனோ? தலையில் அடிபட்டு வைத்திய சாலை சென்ற நீ விரைவில் வீடு திரும்பி வருவாய் என நாம் எதிர்பார்த்திருந்த வேளை வந்த செய்தி உனக்கு மயக்கம் தெளியவில்லை. இன்னுமோர் வைத்தியசாலைக்கு மாற்றுகிறார்கள் என. நாம் எல்லோரும் பறந்தோடி வந்தோமே உனைப் பார்க்க ஆனால் நீ கண்முடிய நிலையில் அழுதாயே நீ என்னவெல்லாம் கதைக்க நினைத்தாயோ? உன்னால் கதைக்கமுடியவில்லையே! சுரேக்காவை கை தடவிக்கொடுத்தாயே! அதுதான் உன் கடைசி ஸ்பரிசம் என நாம் யாரும் நினைக்கவில்லை. நாம் யாரும் நினைக்காத தூரத்தை ஏன் தான் நீ ஏற்றுச் சென்றாயோ?

நம்மா, ரகு

அன்புத் தம்பியே....!

எப்பிறப்பிலும் இனிக்காண முடியா

என் இனிய உடன்பிறப்பே....

ஏழொடு பத்து ஆண்டுகள் - பாசமாய்

எம்முடன் வாழ்ந்தீர்கள்...

இன்னுமொரு பதினேழு வருடங்கள்

இனிமையாய்த் துணையுடன் வாழ்ந்தீர்கள்...

பெற்ற தாயின் அன்பை - சிறுவயதில்

முற்று முழுதாய்ப் பெறாததால் - அதைப்

பெற்றிடும் ஆசையில் - வாழ்வை

முற்றாய் வாழாது வானகம் போனீரோ?

இற்றை வரை புறம் பேசியதில்லை

சற்றும் இங்கிதம் குறைந்ததில்லை

குற்றம் எதுவும் சொல்வதற்கில்லை - அதனால்

அன்னையின் பாதத்திலும் - அந்த

ஆண்டவனின் பாதத்திலும்

என்றும் அமைதித் துயில் கொள்ள

எப்போதும் வேண்டி நிற்போம்....

அன்புடன்
உஷா அக்கா

உடன் பிறந்த சகோதரர் உமாவின் இரக்கல்

எங்கள் குடும்பத்தில் நாங்கள் ஐவர், அதில் நீ கடைக்குட்டி. எங்கள் இளமைக் கால நினைவுகள் அடுக்கடுக்காக வந்து இதயத்தை வாட்டுகிறது.

நீர்க்குமிழி வாழ்வை நினைக்க விழிகள் நீரால் நிரம்புகின்றன. உள்ளம் செய்வதறியாது தடுமாறுகிறது. சுதா நீ வளர்ந்து விட்டாலும், நீ திருமணமாகி இரண்டு குழந்தைகளுக்கு அப்பாவானாலும் நீ எனக்கு அருமைத் தம்பியே.

நீ பிரான்சில் இருக்கும் போது கேட்டேன் “நான் லண்டன் வந்து விட்டேன் நீயும் இங்கே வா” என்று. உடனே வந்துவிட்டாய். அன்றும் அதே போல், வா என்று கேட்டேன். வந்தாய்; துரதிருஷ்டவசமாக நாங்கள் இல்லை. நீ செய்வதறியாது துடிக்க, ஆண்டவன் உன்னைக் கொண்டு சென்று விட்டான். நீ எத்தனை தடவை எங்களைத் தேடி ஓடி வருவாய். வந்து உனது வீடு போல எல்லா வேலைகளையும் உனது வேலை போல எடுத்துச் செய்வாய்.

எங்கள் மகள் நீரா; குழந்தையாக இருக்கும் போது அவளை உன் மகளாக பார்த்துப் பழகும் போது எனது மனம் பூரிக்கும். இப்போ நீரா எது சொன்னாலும் அது சரி... எல்லோரும் அதைக் கேட்டு நடக்க வேண்டும் என்று சொல்வாயே...

எல்லோரிடமும் நீ அன்பாகப் பழகும் பழக்கம் கொண்டாயே.. நீ அனைவரும் ஆனந்தமடைய பல குறும்புகள் செய்து காட்டுவாயே... அதை நினைக்கும் போது என் இதயம் கனக்கிறது. இரத்தம் சூடாகிறது.

நீராவின திருமண கால கட்டத்தில் எங்களோடு நின்று தோள் கொடுத்தாயே. எல்லாவற்றையும் நிறைவாகச் செய்து முடித்தாயே. திருமணத்திற்கு வந்திருந்த ஒவ்வொருவரையும் பார்த்துப் பார்த்துக் கவனித்தாயே. அன்று வந்த எல்லோருடனும் நீ பழகிய விதத்தை எல்லோரும் இப்போ சொல்லும் போது என் இதயம் வெடிக்கின்றதே.

நீரா வீடு வாங்கியபோது நீ பட்ட ஆனந்தம் அளவுக்கு அடங்காது. அந்த வீட்டு வேலை யாவற்றையும் எப்படி செய்து முடித்தாய்.. அதை விட நீ அவர்களிடம், இனி அவர்களுடைய Garden உம் நீ தான் Maintain பண்ணுவதாகச் சொன்னதை நினைக்க மனம் வெடிக்கின்றது.

என் கணவர் நிமால் கேட்டதும் ஓடி வருவாயே. அவருடன் சேர்ந்து எல்லா விபரங்களையும் பேசி மகிழ்வாயே. எத்தனை தடவை சமைத்து மகிழ்வாயே. சமைக்கும் போது என்றுமே சொல்லுவாய்; இந்தக் கறி ருக்ஷன், சுரேக்காவுக்கு விருப்பமான கறி என்று. நினைக்க நினைக்க நெஞ்சம் வெடிக்குதே. என்வீடு தேடி வரும் போது உன்னை ஒரு ஜீவன் வரவேற்குமே.. Fudge! அவன் மேல் நீ கொண்ட பாசம் இன்றும் அவன் உன்னைத் தேடுகின்றான் என்று சொல்ல நீ எங்கு சென்று விட்டாய்? என்ன சொல்ல?

உன்னை இழந்து விட்டோம் சுதா. இனி யாரிடம் ஆறுதல் அடைவோம். உன் இரு செல்வங்களைப் பார்த்து நிம்மதி அடைவோம்.

உன் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

உன் அருமை அக்கா
- உமா -

ஆரூரன் சுதாசுரன் (சுதா)

சுதா,

என்றும் சிரித்த முகம். குறும்புப் பேச்சுகள். சிறுவயதில் எங்கள் கண் முன்னே நடமாடிய பெடியன். பாடசாலை தவிர்ந்த நேரங்களில் கலட்டி அம்மன் கோவில் சுற்றாடலிலும் கலா ஜோதி வாசிகசாலையிலும் நண்பர்களுடன் தன் பொழுதை இனிமையாகக் கழித்தவர் - அத்துடன் எமது வீட்டுக்கு அருகாமையில் வசித்த படியால் எங்கள் குடும்பத்தினருடன் அன்பாக பிள்ளை போல் சகோதரன் போல் பழகி வந்தார். பின்னர் பிரான்ஸ் வந்தவுடன் ஊரிலுள்ள சில நண்பர்களும் எங்கள் குடும்ப உறுப்பினர்களும் பிரான்சில் வசித்தபடியால் எங்கள் உறவும் நட்பும் மேலும் தொடர்ந்தது. ஊரில் இருந்த அதே சுறு சுறுப்பு திடகாத்திரம் எல்லாம் அமையப் பெற்று அவரது பாரிஸ் வாழ்க்கை வேலையும் பொழுது போக்குகளும் சந்தோசமாய்க் கழிந்தது.

சில சமயங்களில் என்னுடன் எனது இசை நிகழ்ச்சிகளுக்கும் அழைத்துச் செல்வேன். சுதா எமது சக கலைஞர்களுடன் மிக அன்பாகப் பழகுவார். அவர்களுக்கும் இவரைப் பிடிக்கும். என்னைப் பொறுத்தளவில் சுதா போன்ற சில நண்பர்கள் என் பொது வாழ்க்கைக்கும் கலை வாழ்க்கைக்கும் பேருதவியாக விளங்கினர். அதன் பின் சுதா லண்டன் வந்துவிட்டார். இங்கும் நான் அவரை அடிக்கடி சந்தித்து மகிழ்வேன் எக்காலத்திலும் அவர் எனக்கும் சக கலட்டி நண்பர்களுக்கும் வயதுக்குரிய மரியாதையை செலுத்தத் தவறியதில்லை. இப்படியான ஒரு அருமையான அன்புச் சகோதரன் நண்பன் எமையெல்லாம் ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்திவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்.

எம். குருநாதன்
பாரிஸ் இளைய நீலா இசைக்குழு இயக்குநர்
கலட்டி கலாஜோதி அங்கக்தவர்.

நிமிர்ந்த நடை உயர்ந்த தோற்றம்
சிரித்த முகம் குழந்தை உள்ளம்
எல்லோர் மனதையும் அன்பால் சுதாகரிப்பாய்
என்று தெரிந்துதான் உனக்கு சுதாகரன்
என்று பெயர் வைத்தனரோ உன் பெற்றோர்?

சிறுவயது முதல் இன்றுவரை உன்னுடன் பழகியதை
எப்படி நாம் மறப்போம் நண்பா!

அம்மன் கோயில் முன்றலில்
கலா ஜோதி ஒன்றியத்தில்
பிறவுண் வீதியிலும்
நண்பர்கள் புடைசூழ
நீ எங்களுடன் வலம்வந்த
காட்சிகள் எம் கண்களை
குளமாக்குகின்றதே நண்பா!

நாங்கள் பழகிய நாட்கள் நட்பில் நனைந்த நிமிடம்
நினைவில் நின்று எங்கள் நெஞ்சை கனமாக்குகின்றதே

மத்திய கல்லூரியிலும் ஏன்; எம் நண்பர்கள் மத்தியிலும்
உன் கிரிக்கெட் விளையாட்டைக் கண்டு
பிரமித்திருந்த காலங்களை மறக்க முடியுமா நண்பா!

ஐரோப்பிய மண்ணிலும் எம் நட்பு தொடர்ந்ததெல்லாம்
இப்படி உன்னை பிரிவதற்குத்தானா நண்பா!

சுதா சுதா என்று அழைத்த நண்பர்களெல்லாம்
சுதா காலமும் உன் நினைவால் வாடவைத்துவிட்டு
நீ மட்டும் சென்றுவிட்டாயே நண்பா!

எப்படி ஆறுதல் பெறுவோம் நண்பா!

கலைடி கலாஜோதி நண்பர்கள்

My one and only hero Appa

Appa, there wasn't anyone else who had as much pride and self confidence as you. Every day you used to buy something to cook even if you weren't in your best mood. You cared for us as a family and also others so much.

You were able to do these things because you are a good kind-hearted person with lots of self-confidence. You have never thought twice about buying something for us that is expensive. For example, You bought me an expensive BMW car that I loved driving when I was a kid and you also bought me many helicopters every time I broke one because the only thing you cared about was our happiness.

you loved taking people places and people loved going places with you. You would make each trip the most exciting journey possible so when we get there we would already be thrilled. Whenever I see you driving I ask myself how do you remember a route to a place so accurately because you never used a navigator.

You are so determined and focussed when it comes to doing something due to your will power. You have always got along with everyone no matter what they have been like to you because you talk to everyone with the same level of respect. You always look out for other people if they need something or if they want something but never yourself.

There are many memories I've shared with appa and other people have many memories with him too and each one is unique in its own way.

The amount of delicious food you have cooked and served to people surely will allow you to find a happy place. I strongly believe appa that you will always be by my family's side throughout our future lives with your blessings.

I will miss you and love you with all my heart. I can let you go knowing that you will always be with us. My one and only hero ,appa.

- Rukshan -

My lovely Appa

Appa you're the most inspirational person I could ever be related to. You have so many skills and talents. You can cook like Gordon Ramsey as I have seen when I sit on the kitchen counter when you cook the best chicken curry and you can drive like the best formula 1 driver anywhere and everywhere. You're amazing, and you will always remain amazing to me because of the amount of kindness and grace you have in your heart. Your talents were amazing because you had so many. You used some of them when I was a child, but you used less as I grew up, so I didn't see much when growing up or when I was at an age where I was able to understand things.

I remember the special trips that you would arrange to Bournemouth and when we stayed there with Nima periappas family. It was so memorable because many funny things happened there like how I wouldn't go to the toilet without Divya holding my hand and how Rukshan and Jathu went on a ride and came out soaking wet. It was so fun because we stayed there for a week, but we had to leave at a point because Divya got stung by bee on her face. Also, how we would have barbeques occasionally because you were always in a good mood and you wanted to make everyone else into a good mood, which you achieved.

Appa I will miss your food that you would make so unforgettably tasty, your laugh that you used to make others laugh when they were down, your special vibe that you bring when you enter a room and your charm that you use on everyone when you speak to them. No matter how many arguments we have had in the past our love has found its way back to each other. But didn't even get a chance to say bye to you when you left, so I wasn't able to hear your voice before you left me forever.

You're the appa who would do anything for your children like buying us presents without looking at the price and taking us places without thinking about the distance and spending. For example, you bought us a trampoline, several bicycles and toys. you took us to Blackpool few times because we wanted to go somewhere even though it took more than 4 hours to get there.

When you were in the hospital for 9 days you tried your best to let all of us know that you can hear us by making small movements. You tried your best to let me know that you heard me when I spoke and when I was going to leave you stroked my hand and told me bye when I did as well. Because I am young, and I didn't really understand things like what will happen if it got worse or if it got better will it be fully cured. But the only thing I understood when they said you have no chance of surviving was that you will be free from the pain and you will be able to watch us grow old without you having to go through struggles yourself.

When you were with us You went out of your way to make us feel comfortable and safe. You always thought of what you can do for others but never what u can do for yourself because you only cared if others were happy and if they were happy, it made you happy as well. I will forever love you and you always be in my heart.

- Sureka-

To my loving Siththapa

Sithappa I really want you to know how much I miss you. I will miss all your jokes you used to tell me. Sithappa I wish I spent more time with you and I am very sorry for not spending as much time with you.

We always meet at mamees house because you were too far away, plus Appa would always be busy with work so I had no one to drive me to your house. You are one of the closest uncles I know. You and I were very close we always take Fudge out for a walk and you always make me laugh whenever I fell down. You always come and sit next to me whenever I get upset over little things. You could always tell when someone was upset and you would do anything to make them feel better again. I remember the time you came to my house and taught me how to cook chicken curry. Your chicken curry was the best! When Appappa was admitted at the hospital, you would tell me to look after you the same way I took care of Appappa. Even though I stayed with you everyday at the hospital I hope I tried my best to keep you with us.

You were such an amazing uncle to me. You were probably the only one that could make me feel better when I was down and one of the best drivers. I always remember that time where we'd go for drives around my house because we were so bored. We also go to Iceland to buy me sweets you always told me to eat it in the car so my dad doesn't have a go at me. I still remember you teaching me how to play pool and you were an astonishing player.

Me and you used to do some gardening outside we always cut the grass and take turns at doing it. Then I will always take a break to go and drink some water and tell you to finish off because I was to tired. I am going to miss all the beach trips we annually go on and without you it wouldn't be as exciting. I am also going to miss all the barbecues we had because you were always the person to cook the chicken and it was always tasty.

I always come to your house with Jathu and we always used to go to the park together. I remember when we come to your house we always go on your trampoline. I was a little baby then but I remember just sitting on it and you always would make sure no one jumps on it so I don't get hurt.

You are truly my best friend and a good uncle to us. I don't know who is going to be the one that always makes me laugh and makes the best food. Who am I going to go and play with now Sithappa. I am broken without you but I know you're in safe hands now with Appamma and I know you will always be looking down on us.

Love, Divya

Dear Mama

Sutha mama, you mean a lot to our family. You are a cherished brother to Amma and Appa, and an irreplaceable friend to Seelan Anna. Over the last few years I am privileged to have spent a great deal of time with you. You spent your weekends with us in Colindale and enjoyed being in the presence of family. You would spend time annoying Amma and going out with Appa. Our friends were your friends. You were extremely easy to get along with and always had positive things to say. I can still imagine you calling Ammappa and talking in Sinhalese - 'maathaiya'. We spent a lot of time together this summer because of the World Cup, you would come over and enjoy watching the match together. You were a strong supporter of France and enjoyed the banter.

As a child I remember you giving in to all my demanding wishes and never raising your voice to me. You respected me as your niece and took my advice accordingly. You were an amazing cook and I will hold dear all the tips you gave me.

You welcomed Mithilan into our family so readily. You helped us as much as you could for our wedding and for our house. You have been there for every big step of my life and I do not know how we will cope without you there now. The last few weeks have been the hardest of our lives, but we take happiness in knowing you are in a better place now, with Ammamma. Wherever you are now, you will forever be in our hearts.

Love, Neera

Loving Siththapa

Sithappa, I still can't believe you're not here with us, you were taken away from us too early but I truly believe God takes the most beautiful souls at a young age. You were such a phenomenal and warm-hearted person, I still remember when we lived close by you would invite me and my siblings over numerous times to your house and cook for us; you would always drop us off home even though it were a two-minute walk. When we moved houses, you would occasionally come to my house and play snooker with Divya whilst munching on your crab sticks and you would make us your appetizing chicken curry. Sithappa, it's true what they say "you don't know what you have until it's gone" and I really regret not spending a lot of time with you.

Sithappa, rest peacefully beside appamma and thank you for just simply being a great sithappa. I would cherish the few memories we have together and you would always remain in my prayers.

Love, Santhana

Dear Siththapa

Sithappa there are many memories with you that I will never forget and will carry with me for the rest of my life.

I will forever cherish all our memories together such as playfully bullying appappa, our unforgettable barbecues, our yearly trips to the beach and playing football at the park almost every weekend.

During the World Cup matches was the very last time we all had played football together. As most of the parents were too exhausted from the heat they all said no apart from you. You were so determined to come play with us. It showed me how much you love spending time with us all.

We could all tell you were tired but you were still eager to join us so you played as goalie. I could tell you were worn out from standing directly in the sun but you still continued to cheer us on and clapped as loud as you could whenever we scored. You even gave us high fives to keep up the team spirit. Even though we lost to Mithilans Anna's team (divya cheated) that was by far one of the best matches we've ever played together. Playing football brought us even closer and having you on my team was defiantly a bonus. Your constant nods of encouragement, supportive smiles and cheers always motivated me to play my best. Your presence made me feel so much happier that we were all playing football together as a family.

You were honestly such a fun and caring uncle, you were not only like a father to me but you were also a great friend. I would be able to completely be myself around you. We had such a special connection, a connection that could never be replaced. Thank you sithappa for being an amazing uncle. You were such a soft spoken and friendly uncle who always cared about everyone's well being. You always made sure I was happy and whenever I looked down you'd be the first to ask why. So for you sithappa I will try my best to keep positive and happy because that's what you would want. I will keep smiling just for you. I promise you I will make sure to occasionally

playfully bully appappa like we always used to. I will try my hardest to keep appappa happy. I also promise to look after Sureka and Rukshan. I will take care of them and always be there for them.

Sometimes I'd think the only reason you showed me so much love was because we were both number 4s. However I had later learnt you showered me with so much love because you had lived with us when I was just a newborn.

Knowing that you're safely in appamas hands makes it easier to let you go but you'll always be in my heart.

You were a great sithappa to me and my siblings and I will forever remember that. Thank you for everything, I love you sithappa, my very own guardian angel.

Mazhalini

என்றென்றும் எங்கள்

வெஞ்சம் வெகிழ்ந்த நன்றிகள்....

"எந்நன்றி கொன்றாக்கும் உய்வுண்டாம் - உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு"

எமது பாசமிகு குடும்பத் தலைவனுடைய
பேரிழப்பினால் நாம் மனம் கலங்கி நின்ற
வேளையில் ஓடோடி வந்து எம்மை ஆற்றுப்
படுத்தித் துயரம் பகிர்ந்துகொண்ட
உள்ளங்களுக்கும், உலகின் பல பாகங்
களிலுமிருந்து தொலைபேசியூடாகத்
துயரம் பகிர்ந்து கொண்டவர்களுக்கும்,
இறுதிக் கிரியைகளில் கலந்துகொண்ட
வர்களுக்கும், வேண்டிய நேரத்தில்
உணவு, தேநீர் முதலியவற்றினைத் தந்து
தவிய அன்புள்ளங்களுக்கும், இறைநாமம்

பாடிப் பஜனை செய்து எங்கள் துன்பம் தணிவிக்கும் முயற்சியை
மேற்கொண்ட சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தினருக்கும், அனைத்து வகை
களிலும் எம்மை ஆற்றுப்படுத்திய உற்றார், உறவினர், அயலவர்கள்,
நண்பர்கள், தெரிந்தவர்கள் அனைவருக்கும், இறுதிக் கிரியைகளிலும்
பின்னர் அந்தியேட்டிக்கிரியைகளிலும் கலந்துகொண்டு ஆதரவு வழங்கி
யோருக்கும், எங்கள் உளமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நன்றி

குடும்பத்தினர்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கின்றதோ அது நன்றாகவே நடக்கின்றது

எது நடக்க இருக்கின்றதோ அதுவும்
நன்றாக நடக்கும்

உன்னுடையது எதை இழந்தாய்
எதற்காக அழுகின்றாய்?

எதை நீ கொண்டு வந்தாய்
அதை நீ இழப்பதற்கு

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ

அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது

எது இன்று உன்னுடையதோ அது

நாளை மற்றொருவருடையதாகின்றது

மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்

இதுவே உலக நியதியும்

எனது படைப்பின் சாராம்சமுகம்.

—பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்—